

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing vertically on the right side of the page.

13753

గణపతి విఘ్నము.

గణపతి వివాహము.

ROWJEES PRESS,

ADONI.

గణపతి వివాహము

హాస్యము

బ్రహ్మశ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహముగారికి వ్రాసిన పూర్తినుహూత్సవమును పత్రికలలో చదివితిని. వారిగ్రంథములాభ్యుదయమున యీశాల గోపాలమునకు చిరచిరిచితిములుగాన వారి విషయమై యేమాత్రమైన యుపన్యాసమున వసరము. వారికిచ్చుచుండఁ దో కానుకలర్పించిరి. నమస్కారములు చేసిరి. దీవనలంగరి. నేనును నమస్కరించు వలెనని తలచివారే పూర్వకమైన వందనములను మానితిని. కానుకలివ్వవలెనని, నేనై శ్వర్యవంతుడను గాను. యోచించి, యోచించి యొక మార్గము గంటిని. ఆమార్గము నానమస్కారములనువారికంద చేయును. నేనింతవఱకెప్పటికిని కళంకములేని మహానుభావులను కానలేదు. నే నమస్కరించిన వారందఱలో పత్రిక యొకరి కిని ఒక్కఁడైన దోషమున్నదని నాకు తెలియును.

వీరిలో నొక కళంకమును గనికెట్టి నాయభిప్రాయమునకు సరిగాగొప్పవారినిచేసి, వారికళంకమును బావులచే నానమస్కారము లందునని తలచితిని. అటుచేయ నిర్ధరించితిని.

వారి యందొక దోషరోపణము చేయుటకై వారిగ్రింధములను భాండాగారమునుండి తీసితిని. ఒకటొకటిగా చూచితిని. అందునాటకములు దృశ్యకావ్యములుగాన నెచదువతలచలేదు, “నవలలు” “నవీనవలలగు”ట చేప్పాతవగువఱకునిలుచునోలేదోయని భయపడి కొన్నిచదువనుద్యుక్తుడయితిని. ఒకటి తప్పమిగిలిన వన్నియును పేరు చూచినమాత్రముననే త్యజించితిని. పూర్తిగా జదువనిదే దోషరోపణము చేయరాదు.

కర్పూరమంజరి సువాసనచే నొప్పారినను అగ్గిపుల్లకు భయపడి, వారిపోయినది. “సాందర్యతలక” యందు, సాందర్యమునకు తలకము వన్నె పెట్టినను, “భార్యారూపవతి శత్రువు” నునదిజ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని, దానినివదలితిని. బాలుని చిరిత్రముగు రామ చంద్రుని విజయము మనకేల? రాజరత్నము నాబోటి సామాన్యల కందదని దానిని గ్రహించుటకు యత్నించ లేదు అహల్యా బాయిని యుద్ధరంగమందుచూచినతోడనే” “సిగ్గులేఁ (స్త్రి) చిరిత్రమనకేల?” యనిపిలిపితిని. “గణపతిని” అమూలాగ్రముగ రెండుభాగముల చదివితిని.

ఈ గ్రింధమమోఘమైనది. సందర్భములకును శైలికిని, హాస్యమునకునుమీదుమిక్కిలి పేరునకునుసరిపోయినది. పురాణమనదగినది. వేర్వేరుమతములకువేర్వేరు పురాణములన్నివి. ఇదిసర్వమతసమ్మత పురాణము. ఇతర పురాణములలో కథానాయకుడొక దేవుడు, లేక తదవతారము; చెప్పెడివాడొక ఋషి, విసడియతడొకరాజు, గ్రింధకర్తమరొకముని. ఇచ్చట

చెప్పినది కథానాయకుడగు గణపతియే, వాసి నది కథానాయకునిచే ముఖస్తముగా విన్నకవియే. అందుచేనిదియే శ్రేష్ఠమైనది. ఇతర పురాణములందు తత్తదవతారములనే వర్ణింతురు ఈ పురాణముదటుగాక, గణపతివంశమును, తండ్రితాతల జీవితములు వర్ణించినారు. వారిజీవితముల నిచ్చియుండుటచే నిది సమ్మతగినది. ఆ పురాణములయందు ఋషికాలపు యాచార్య వ్యవహారములనే తెలిపినారు. దీనియందీ కాలపు సడవడికలనే దేశభాషయందు గాక మాతృభాషయందు వర్ణించినారు గనుగ నిదే మనకు గ్రాహ్యమైనది. ముఖ్యకారణ మింకొకటి కలదు. అవిదేవతల చరిత్రలు, ఇది వారికన్న యొక్క యుత్తర మెక్కువగలిగినభూదేవతలచరిత్రము, గానవిదేశీయస్కరము అన్ని విధముల చాలమంచి గ్రంథము. సవరసభరితము. హాస్య రసప్రధానము.

చంద్రుని కొక మచ్చకలదు . దేవేంద్రుని కొకదోహ రోహణమున్నది. పరమేశ్వరుడు విషముమింగును, లక్ష్మీవల్ల భుజు నల్లనివాడు, మన్మథుడనంగుడు, బహ్మకర్తనలేదు. గణపతి పురాణమందు మాత్రము ఆది మధ్యములలో నాకే కళంకమును వెదకినను చిక్కలేదు. కొనయందు మాత్రము యొక చిన్న యనుమానము వచ్చినది. కథముగియలేదు. కథానాయకుడు పరిగిడి పోయెను. దేవతలవలె యంతర్దానము కాలేదు తర్వాత కథనింత వరకెవరికిని చెప్పలేదని నాయందోళము.

అయినను మన సకసింహముగారు పేరు ప్రఖ్యాతిగాం

చినవైకిక బ్రాహ్మణ శ్రేష్టులై, హిందూమత ధర్మ శాస్త్ర పారంగతులై, కావ్యనాటకాలంకార లక్షణము లందావిజేరిన వాడై ప్రాపంచిక సుఖ దుఃఖాబుధ్ధినీదినవాడై మనగణపతిని, కథానాయకుడగు గణపతిని, పాతిక సంవత్సరములుదాటినగణ పతిని, ఏవృత్తి యందుదిగినను, బ్రహ్మద్రురావీడు" యనిపించుకొని సంపాదించుకొని సుఖముగా క్రతుకు గణపతిని అవివాహితుని జేయుట ధర్మమా? యని, కొందరాశ్చర్యపడుదురు, కొందరు విచారించుదురు, మరి కొందరు మఱియును.

బ్రహ్మశ్రీ నరసింహముగారు గొప్పగంధకర్తలై గణ పతి చెప్పకన్నను తామైనను స్వతహాగావివాహమును పూర్తి చేసి యుండినబాగుండునని కొందరి యభిప్రాయము. వారిటు వాయమికి కొన్ని కారణములున్నవి. గణపతిగారు తమకథను వ్రాయకున్నపక్షమున కొన్ని శాపము లిడియుండిరి. తానుచెప్పి నంత వ్రాసిన నతినికి సంతోషముని తలచియో, యెక్కువ వ్రాసిన గణపతి మరేమి శిషించుననిభయము చేతనో తర్వాత నెవ్వరైనను నగపడి యామహా పురుషుడు తన ముందు కథనుచెప్పినవ్వడు మూడవభాగము వ్రాయవచ్చున నెయ్యి కృతవందు పాతకల యనమూఢానమునకు లోబడి వారునిమంతరితాప వ్రాయకుండుట మంచిదని నిలిపివారు.

గతరాత్రియిటులనే దింతించుచు వెండుజాములు గడచిన పిదప నిద్రగాంచితిని నిద్రలోనొకస్వప్నముగంటిని. అందుమన నరసింహముగారు, వర్ణించిన గణపతిగారే బ్రహ్మశ్రీమై వారి

పురాణమును జదివినందుకునన్న దీనిచి. “వివాహభాగమును కే
 జెప్పెనను, మీరు వ్రాయవలెన” నిరి. నేనాస్పర్శముగ్నుడై,
 “నేనక్కడ, సరసింహముగా రెక్కడ, వారికినినాకునుహస్తి మళ
 కాంతిరము, సముద్రబుద్ధుచాంతిరము, కొండలోగుఱాడవలె
 ఆకారములో చుక్కవలె,” యని యనుకొనునంతలో వారు
 గ్రహించి “అటుగాదు వారికిమరిల తొందర నీయలెచలేదు.
 వారువృద్ధులు. సంసారసుఖములనే మరచియుందురు. ఇప్పటికి
 పట్టిపూర్తి, వారివివాహమే జ్ఞప్తయన్నదో లేదో. చిన్నవారు
 వ్రాయుతగినది వివాహభాగము; ఇది నావివాహ విషయమే
 గనుకదీసికాపెరు. రెండుతూరులువిఘ్నములైనను మూడవ
 తూరి నిర్విఘ్నముగా నావివాహము జరిగినది. ఇకమిబోటి
 వారు వ్రాసినయడల చిలకమర్తిగారేమియు ననుకొనరు.
 వారికి బాలురపై ప్రేమ, ఆకారణముచేతనే నాబాల్యమునం
 తయు వ్రాసినారు. మీరుతప్పులు వ్రాసినను వారు తిద్దుదురు
 నేనుసీకు నమ్మకమిచ్చెదను. నేనేవారిని మరలవ్రాయుమనుటకు,
 వారినుండి వెడలి వచ్చిమరలవారివద్ద కీపనికిబోవుట మర్యాదగా
 నుండదు. తొందరయిచ్చుటకుకూడ ఇష్టములేదు. మీరేయీ
 కార్యమును చేయవలెనని నాకుచెప్పితి.

చిలకమర్తిగారికే యన్నిశాపములబెట్టిన గణపతికినేను
 భయపడవా? మాటలాడక యొకే తుణమూరకుండి “నరే”
 యనియుప్పకొంటిని. వారుకథనుచెప్పిరి. దానితూచా తప్పు
 కుండ నాకలలోచెప్పినట్లు వ్రాయుచున్నాను.

II

ఇట్లు గణపతి కల్పాణ గృహమునుండి కాలికిబుద్ధిచెప్పి యదృశ్యుడై ఆయింటిపెరటిలో దాగుకొనెను. ఎంతటిపోలీసు వారంటైనను బహిర్భూమికి కూర్చున్నంతసేపు మాత్రమేమి భయములేదుకదా. గణపతి బుద్ధియిటువంటి వాటిలోయన మానమైనది. దొడ్డిలోకూర్చొని తలుపుమూసెను. రాత్రీయాయెను. నిద్రవచ్చెను. గణపతి యచటనే రాళ్లపైన పరుండెను. దానినేతడిల్లుగా భావించెను ఇటులతడుచేసిన కార్యము నిండితమని కొందరుతెలియని వారనుకొందరు. మనదేవతల గృహములెట్టివో కొంచమాలోచింపుడు. సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మ వాడిపోయిన నూడిపోవు పువ్వుపైనుండును. శ్రీమహావిష్ణువు సముద్రములో పనించును. ఎప్పుడైనను మునుగవచ్చును లేదా యేలిజుంగలమో మ్రింగవచ్చును. ప్రాసాదములుకరవా యతనికి? మహేశ్వరుడు పీనుగల బూడ్చికాల్చు స్మశానమందుండును. సూర్యభగవానుడు “ఆకాశం గగనం శూన్యమ”ను చోట గాఢకూడ యుండని గగనమందు నివసించును. ఇక లోకమును సృష్టబాణములతో జయించు మన్మథుని కొంచతలవపనియేలేదు. భర్తృహరిమహర్షులనడుగుడు. అంతటిత్రిమూర్త్యాదిదేవతలు, పూలమీద నీళ్లమీద స్మశానమందు శూన్య స్థలములందు నెలవుల ననవరతముచేసికొనగా మన గణపతి పోలీసు వారంటుకు భయపడి గుండెలు పీచు పీచుమని కొట్టుకొనుచుండ నాలుగుజాములు మాత్రము ప్రతిదినము మనుజుడు పోవక తప్పించు కొనలేని దొడ్డిలో పరుండినవచ్చు. ఆతని

యన్నవారేవు. రాత్రిపిళ్ళాచముల భయముగనుక నక్కడనే నిద్రించెను. ఆనాడు ఆవకాయగూనకుచేరి నిద్రింపలేదా? బండి పడిపోయినపుడు నిదురించువానికి తెలివివచ్చెనా? ఈనాడు కూడ అదేవిధ. అంతకన్న యెక్కువనిద్ర. ఆరుణోదయముననే లేచి ఇటు అటు ఎవరులేకుండుట చూచి పారిపోయెను. పరుగిడుటయందతడు చిన్నప్పటినుండి పేరుగాంచినవాడు. ఆనాడు ఖరారోహణము చేసిన తరువాత మేనమామచేత దుబ్బలకు వెరచి పారిపోయినట్లు పోలీసు వాని తలచుకొని యంత రెండంతలుగా పరుగిడెను.

ఒకచిన్న పల్లెకుపోయి యచట మునుసముకరణాలను చూచి తానుపురాణపు బ్రాహ్మణుడు యాహ్లాట సామగ్రిని ప్రియముగా నెఱు. వారితనికొక పసిబియ్యము, దానికి తినినతరువాత నామగ్రి రెండు మూతల పాలు పెరుగునిచ్చిరి. మిగిలిన యన్నము పాత్రలు తోమువాని కగుసనితలచిరి. మనగణపతికి వంట రాదని తలచకూడదు. ఒక పెలయూవృత్తి నవలంబించి యొక ఖాబమాత్రము వంటచేసి తిల్లు తిని వచ్చిన మహాన భావుడు. తానుజేసినది తనకు రుచికరముకదా? వారిచ్చిన పద్మామంతయు నొకచూటకేవండి లకోటాకు మెతుకులేకుండ ముందునను పాలు పెరుగు మిగిలించక, భోజనముచేసెను. పప్పుబొట్లవారి పంశీకుడైన గణపతికిది సహజమైనను గ్రామస్తులకు యాశ్చర్యమును కలిగించెను. రాత్రు భోజనానంతరము పురాణమున కేర్పాటు చేయదొడగిరి. సాయంకాలమే మన గణపతి యాయూరలేమి. పురాణమున కీహూరేమివలయునా" యనుకొని కాబోలు యతడికొక పల్లెకుబోయెను. పదార్థమిచ్చిన వారి

విషయము మనకెందుకు?

యేదోవిధముగా యతడు పాత్రములను విడచి కర్నూలుమండలమును చేరెను. కర్నూలు గొప్పపట్టణమనియు అందు ద్రవ్యార్జనయు, దానినుండి వివాహముకూడా జరుగునని తలంచెను.

ద్రవ్యార్జన కతచే వృత్తి నవలంబించవలెను? బిచ్చమెత్తి దాలిలను బెడరించెను. నిరక్షర కష్టమైనను, యుపాధ్యాయ పదవిలోనుండి ప్రధానోపాధ్యాయత్వము స్థాపించెను. నాటకమున కృష్ణవేషధారియై హాస్యగాడు, “మూఢవామనజేయూర” నియుడుగ” మనదిమందొల్లిగాదట్రా, తెలియనివానివలెనడిగెదవని” నిమ్ర పటముగా చెప్పెను. వంటలవ్వాడై, సలపాకభీమ పాకములకు సరిగా గణపతిపాకమును కనిపెట్టెను. కోడిని పెంచి పందెములో ద్రవ్యమార్జించ వలెనని ప్రయత్నము చేసెను.

“యజ్ఞే శ్రేయది నసిద్ధ్యై తికో త్రిదోమః”

ఇవన్నియు నతనికి మరలనచ్చలేదు. క్రొత్తవృత్తిలో దిగవలెనని తలంచెను. వివిధవృత్తులనాలోచించెను. వర్తకు లితరజాతులకన్న ధనవంతులని తెలిసికొని వ్యాపారముచేయు నున్ముక్తుడయ్యెను. చిన్నపుడు తనతోడిబాలురలో వర్తకుల బాలురవద్ద చాల డబ్బుండట మూచియించెను. వ్యాపారమున నందరికిని మోసముచేసి లాభముయెక్కువగాచేసికొని ద్రవ్యమార్జించి వివాహముచేసికొనవచ్చునని తలచెను. వ్యాపారము చేయవలసన్నను కలువటకొంచెముడబ్బుకావలెను.

III

అపవిత్రమతిమునకు చేరినవాడగుటచే, తనది, పరులది యనుభేదములేక, హస్తలాఘవము గలవాడగుటచే, చిన్న చిన్న పాత్రీలు మొదలగునవ్వెరయిన యింటిబయటనుంచి నవ్వుడు దొంగతనముచేసి, మరలవాటిని ఇంకొక బజారున విక్రయించి కొంతపైకమును సంపాదించి, మంచికోటు, మేజో థ్లు, కండువాదోవతులు సంపాదించుకొనెను. తనకుశక్రమహార్ద్రవచ్చిన దనుకొనెను.

ఇంతలోస్వాపారముకూడా మొదలుపెట్టెను? కర్నూలులోకోడి గ్రుడ్లను ముతచేయుట ముఖ్యవ్యాపారము. మన గణపతి కొండరితో స్నేహము చేసికొని బొంబాయిలో గ్రుడ్లను కొనువారి పిల్లలను అమ్మకొన్నిటిని సేకరించుకొని గ్రుడ్లబుట్టలను వారికిపంపుటకై, అక్కడినుండి తానుపంపబడినాడనిచెప్పి, బుట్టల నెగుమతిచేసెను. బొంబాయినుండి తనకువచ్చిన పైకమును తానేతీసుకొని అమ్మినవారికియ్యక కొన్ని సెలలుగడిపెను. పెద్దమనిషికదా, ఇచ్చునులేమ్యనుకొనివారూ కుండిరి.

యెవరైనను, కోడిగ్రుడ్లనమ్మపచ్చునా, బ్రాహ్మణులనే మీర" నియడిగినపుడు, గణపతి, "దాసకేమండీ. వ్యాపారి ముచేయుటకు గ్రుడ్లననెమి, తోల్లననేమి? గ్రుడ్లకు సంతాన రత్నములనిపేరు. అవిపొడుగుగమునామ్ర ప్రాణములేను. గణపతి కూరగాయలతోసమానము. వాటినితిన్ననులేప్పలేదు. పిల్లలమునుండిచెట్లగును, అండమునుండి పక్షియగును. అదిగాక

తెల్లగానుండును గనక శ్రేష్ఠమైనది కాను ధేనువు తెలుపు, ఐతా వతము తెలుపు, ఉచ్చైశేవము తెలుపు, సున్నము తెలుపు, చక్రముచామరము కోడిగుడ్డు అన్నియు తెలుచే దీనివ్యాపారము తప్పా? ” యనివాక్పటుత్వముచే యాక్షేపించినవారి నణచును ఇంకనుకావలెనన్న, వారిని నిందించును.

వ్యాపారముచేయుచు రెండుమూడుమాసములు గడ పెను. సుమారు రెండువందల రూప్యములు సరకమ్మినవానికి పైకమివ్వక తానార్జినటుతలచినను, పూటకూలకర్వుల కెబది రూపాయలుతగిలెను. సరకువిక్రయించినవారి తగాదాయెక్కువాయెను. వారికనుమానమువుట్టిడబ్బివ్వమనియొకదినము గణపతిని నిర్బంధించిరి గణపతియందులొ నిరువదిరూప్యము దాచికొని మిగతపైకమిచ్చి, “ఇదేనావద్దనున్నది” యనిచెప్పెను. “వీనినుండి యెక్కువతీసుకొనుటకు, వీనికమి, ఇల్లా, వాకిలా” యనికొనుచువారు వచ్చినదాకే సంతోషపడి తమ గ్రహములు మంచివనియనుకొనిరి. పంచాయతీకిపోక కోర్టుకెక్కక, ఇంతమాత్రము వచ్చెగదా. గణపతియు “ఇంతేచాలును, దెబ్బలుతినక, పోలీసువారి చేతిలోపడక బ్రతికితిని. శుక్రమహర్దశా ప్రభావమిది” యనుకొనెను.

ఇప్పటికి గణపతి యన్నివృత్తులలోను దిగినవాడాయెను యేవృత్తియందును యతనికి సంపాదనకాలేదు. అన్నివృత్తులు కాగావైద్యము చేయలేదని చదువరులనుకొనరాదు. ఒకతూరి కున్నూలులోవుండినపుడొక నాహుకారి బిడ్డకుజ్వరము వచ్చి

నవుడు తానువైద్యుడని మనగలపతి వసనాభి ముందుగా
 'నిచ్చెను అబిడ్డతని మానోలో ప్రాణశాంతినిబొందెను. ఇంటి
 వారితనినితిట్టగా, 'ఉష్టం ఉష్టేనశీతలం, అన్నరుపెద్దలు, ఇది
 విష జ్వరము అందుకవసనాభి ఇచ్చినాను. విషమునకు విష
 మేమందు. నాకు తెలియదా, మీరునుంచివారే, వైద్యునికే
 మందులునేర్చెదరా, ఇదిగోచూడండి నావద్దయెన్నిమందులు
 న్నవో" యనిొన్నిటినిచూపి "ఇదిపాతాళమృత్తి కాలేహ్యము
 దీనిని మాభావిలోదిగి తెచ్చిపుటము బెట్టినాను." ఇంకొకటి
 చూపి "ఇదిపాదరక్షాలేహ్యము, దీనినినడచుచు చేయగలి
 గునంతటివాడను" అనిచెప్పెను. వీటిలోమొకటి, భావిలోమన్న
 'ఇంకొకటిచెప్పలదుమ్ము. ఇంకనులేదు "ఇది విషజ్వరములకు
 కాదు, విషజాడ్యములకు విషమేనుడు. పాతమి తెలియును.
 పోనియ్యండి, పైకమునాకియ్యండి, నామందుకాబట్టిక
 పోతే, వద్దనరాదా, కావలసినవాండ్లుకూడా నేనప్రియోజనకర
 వైద్యమురాదనిజెప్పకండి; మీఅబిడ్డకింకమందివ్వనండి" యని
 వారిచ్చినంత పైకమిప్పించుకొనిపోయెను. వైద్యమందితడు
 చూడగనే రోగశాంతిని బొందుమాత్రలను చేసినాడనిచెప్ప
 చుండును. అమందు బలము తనకు తెలిసి కాబోలు సతడెవ్వ
 రికిని ప్రయోగింపలేదు. చనిపోయిన రోగినిచూచి తానుమం
 దిచ్చియుండినయెడల వై రాగ్యము మాట్లాడును; ఇంకొకరి
 కిచ్చినయెడల వైద్యునికి తెలియక తప్పమందిచ్చి చంపినవాడ
 నను. ఇటువంటి వాదనలోమంగళపతి కగ్రతాంబూలమియ్య
 వలెను.

కర్నూలులోనుండినవుడు సంఘములో చర్చలుజరుగునవుడు

మనగణపతి, విధవావివాహముల విషయము వినుచుండెను. ధర్మ శాస్త్రమేమో, విధవావివాహము చేయవచ్చునా, కూడదా, యనిమనగణపతికి తెలియదు. ఆతనికి వసరములేదు. ఆతనికి చర్చలు వినుటవలన జీవితసాఫల్యము గలిగినట్టాయెను. ఏలయన సతడిట్లాలోచించెను, విధవనువివాహమాడిన యెడలనేను సొమ్ము పెట్టనక్కరలేదు. ఏలయన, మొదటిమగడు పెట్టినసొత్తుండును. ఆవిధవా సొమ్ముంచుకొనునాసరి, పెట్టుకొనుటకిష్టములేకుండునా, నాకేలాధము. ఆసొత్తునాకేవచ్చును. రెండవది, పెండ్లిఖర్చులులేవు. మొదట పెండ్లికై తలదండ్రిలు ఖర్చుపెట్టి యుందురుగాన, నీపెండ్లికి ఖర్చుచేయరు. ఒక వేళతలిదండ్రిలే లేకున్ననాకు విచారమేలేదు. నాకుకూడ ఖర్చులేదు. ఊరేగింపు మొదలయినవన్నియు జరిగినవి. వధువుకుకూడ జరిగియుండవలెను. అన్నికారణములకన్నా నెక్కువయినది. పిల్ల ఎదిగియుండుటచే తత్పరిమేలిపేరి ముజరపుకొనవచ్చును. సంసారము మొదలు పెట్టవచ్చును. ఈచిన్నపిల్ల వేధవలనుచేసికొని ఎన్నాళ్లని గోరీదగ్గరనక్క గాచుకొన్నట్లు పడియుండవలెను. అనియాలోచించివిధవా వివాహమునకు నిశ్చయించెను. దీప్తములేనివానికిదే శ్రేయస్కరము. చుబుద్ధికితానే మెచ్చుకొనెను. కొందరితనియింటికి తిలిదండ్రీశ్రాద్ధాలమున భోజనమునకు రాకపోవచ్చును. వారుబ్రతియుండగనే వారిశ్రాద్ధములు పెట్టియుండెను. గనుక యాయాలోచన నిష్ఫలవసరములేదు. బ్రాహ్మణుల యవుసరమంతకులేదు.

IV

తక్షణమే గణపతి విధవావివాహములకు వేరుబాం దిన బెంగళూరికి పోయెను. ఆయూరిలో కన్యావర సమ్మేళన సమాజమునకు వెళ్లి, యచట మేనేజరుగారినిచూచి “అయ్యా, విధవరాలిని వివాహమాడవలెనని వచ్చినా” ననెను.

పాపము, మనగణపతికి గృహమందు విధవావివాహము లకై పాటుపడరని తెలియదు.

ఆయినన, ఆమేనేజరు తన యంతరంగములో నప్పు కొని, ఇతనినివేళాకోళము చేయ నెంచి

“విధవరాలుకావలెనా? ” యనియడిగెను

“అవును”

“యెన్నే జ్ఞది?”

“చూడండి—నాకీకు జోడగనుండుటకు”

“మిస్థితి యెమాత్రము?”

“నేను సంసారముచేయగలను విశ్వర్యమెందుకు? వెంటవచ్చు నా? భార్యాభర్తలు బాగుండినచాలును”

“ఒకవిధవరాలున్నది; ఇరువచ్చేయ, చూసెదరా?”

“మీమనసుకు వచ్చిననరే”

అంతలో యకస్మాత్తుగా యాత్రోపలో నొకచిన్నవిధ వపోవుచుండుటగాంచి, యామేనేజరు, కిటికిలోనుండి గణప తికి చూపి “ఆమెబాగున్నదా?” యనెను.

“అబ్బే! బోడిముండే?” యనిగణపతి యాశ్చర్యపడెను. మేనేజరు తెలియనటునటించి “మీరునకేసికిగానువచ్చినారా? ” యనెను.

“అవునండి—ఆ దేవుల వెంట కలులేవు, నల్లచీర లేకు
కురూపి కై నాకురులే శృంగార” మన్నారు పెద్దలు అనెను.
మేనేడరుగారు హాస్యమును పెంచుచు “కాదండి—తల వెండు”
కలు లేనియడల యువయోగము లెకు వ—మీకుపసుపు,
నూనె, సీకాయఖిత్తులేదు. పినకపట్టుడు, వాసనరాడు. శు
భ్రముగానున్నగానుండును. కురూపి కై నాకురులే శృంగారమని”
ఘోషిస్తాను, మనయాడువారు తల దువ్వుకొనడము, వాసననూ
నెలుపూసుకొనడములోనే హృద్వగడపి యింటిలోపనిపాటలు
చేయరండి. మీ రాలోచనచేయండి.” “అవునండి! నిజమే”

“మనవారికి తెలియదండి కొత్త పద్ధతి నవలంబిం
చుటకు వెరతురు. బోడిముండను చేసికొనుటకు కారణములేక
నే భయపడుదురు. మేము పెద్దవాడైనాము. మీబోటివారు సం
ఘసంస్కరణముచేసిపట్టుకును. మీదుమిక్కిలి యెక్కియువ
యోగము లున్నవి”

“మఱికొన్ని చెప్పండి”

“యెర్రచీరలు నల్లచీరలన్న ధరతక్కువ, వీరితరులక
న్న త్వరలో చీరలుకట్టుదురు. మనప్రాతపద్ధతి ప్రకారము
చీరకట్టు కొనువారు గోచిపెట్టుకొనునంతలో వానగాలివ
చ్చును. యెడరికోఆడువారి ఆడంబరముచే తెలుతప్పను.
నవీనపద్ధతిప్రకారము గోచిపెట్టు. ఆయాచారము బోడిముం
డలకే. స్నానము చేయవలెనన్న మనవారికి గొప్పచిక్కు.
రవికే విప్పవలెను. వీరికి రవికేయాచారమేలేదు. మెడలో
దారముతెట్టుకొనదు. విశేషముగా యాచారములు పెట్టుకొ
నినంత మనకేకప్రము, సప్రము. భోజమునందుకూడా వీరే

“మేలు” “అదెట్లు”

“మీకు తెలియదా? భోజనముయొక్క పూసే, రెండవ పూట కొందరు మాత్రము కలిగినవారు పలహారము చేతురు. మీ బోటివారి భార్య విధవకు పలహారమునకేమి కొరత? మీ విధవను మహారాణిలా గుంచగలరు.

“నరే”

“ఇంతే కాదు వీరిని వివాహమాడిన యెడల సంసారము, రహస్యముగా నుండును! నిశ్శబ్దం బహువ్యతే అన్నాడు వెనుకటికి

“యెట్లు?!”

విధవలకు ముక్కున పుడక, చెవులొక మృదులు, కాళ్ల కందెలు, నడుమడాబు, యేమియు లేదు. నడచిన యెడల నిశ్శబ్దం మనవారన్న నో గల్లుగల్లు మని బోగమని నాట్యమాడి నట్లుండును. సంతలో జై సికల్ గంట వాయించినట్లుండును.

యెక్కడనో చూచువాడు కూడా నీశబ్దముచే యొక ర్నించబడి తిరిగి చూచును. విధవశబ్దముచేయుదు. యెవరు చూడడు. వాత్సల్యమునకు భంగములేదు. ఏచరిత్రము లో దీగినను మీరు మీ భార్య నిశ్శబ్దముగా నుండవచ్చును. మీకు మంచిది, ఇతరులకు మంచిది”

“వీరు పత్రివలె తెల్లగుదురు?”

“అయ్యో? వాత్సల్యమునకేమి? ఇంగారువలె న్వచ్చమే వీరు బహుపత్రివలెను. ఒక మగని పోగొట్టుకొని యేడ్చియుండురుగదా, విధవలకు భర్తలపై చాల ప్రేమ. ఇంకా కావలసిన నూటపదహారు గుణముల నివ్వగలను. బెప్పటకు,

తెనుటకు నీకునుమోపికయుండవలెను. వేయేల. చేసికొని నుఖపడవలెను, నాయుపదేశము ప్రభావము అప్పుడు తెలియు యును చూడండ.”

మీరు చెప్పినది నచ్చినదికాని, ఇతరులుచాలమంది చేసికొనలేదే అనియూలోచన.

“చెప్పితినే, మనవారికితరులతోవలెప్పిన నేమందులో యును భయము పిరికితనమేనండీ. అంతస్వతంత్రముగా నుండిన మనికెప్పుడో స్వరాజ్యము వచ్చియుండును. భయపడితాము దుంకరు, ఒకరినిదుంకనివ్వరు.”

“మీవంటిగొప్పవారు చిక్కినందుకు నాయదుర్బ్రష్టమే మన చెప్పుడును. మీరు నాయజ్ఞానమును పారదోలినారు. మీరు చెప్పినట్లుచేసెదను. మీరుచెప్పిన విధవనేచేసికొంటును మీరే వివాహము చేయించవలెను. ప్రకృతము ఖర్చులకేమి యు తేలేదు.

“ఖర్చులక్కరలేదు. విధవపెండ్లికి కర్చుతా?”

“సరే మీరే యేర్పాటు చేయండి—మన గణపతికి వివాహమైనదనినచాలు. విధవయైననుసరే, అందులో రూప మెట్లున్నను సరే. గుణములు నడవడిక మగనియాధీన మని తెలియును “భార్యతప్ప మగనిది” యనికెద్దలమాట.

మేనేజరుగారు విషయమింత దూరమువచ్చునని తలచ లేదు. విధిలేదు. తానేజేయవలసివచ్చెను. ఒకవర్తకునింటి చిన్న విధవరాలినితెచ్చి వివాహముజరపిరి. వివాహమినగా పూల హారములువేసికొనుట. తర్వాత గణపతికి కోమటిబోడి దనితెలియగా “వ్యాపారమునకు పనికివచ్చున”ని సంత సించెను.

గణపతిగారు కథ నిక్కడికి చెప్పగానే గస్తీతిరుగు పోలి నువాని యీలవినబడెను. నృష్ణభంగమాయెను. గణపతి గారు వారిసంసార విషయమేమైన చెప్పదురేమో యేవిధమో హలపడితిని. వారుమరలరాలేదు. చెప్పలేదు. నాయదృష్టమో, గణపతి దురదృష్టమో యనుకొంటిని. అయినను వారి ముందుచెప్పినట్లు వివాహముముగిసెను వారికోరికే ఈడేరెను. గణపతిగారు తదనంతర కథను నాకెప్పుడైన మరల చెప్పిన వ్రాసెదను. లేదా, యెవరికైనను నృష్ణములో కనబడిగాని ఇంకేవిధముగా గాని, చెప్పినప్పుడువ్రాసిన, చదువుటకు సంత సించెదను.

గణపతికి వివాహమెక్కడిదని కొందరికి యనుమానముకలుగవచ్చును. మా గణపతికి తగినవివాహమే అయినది. సంకోచమున కాస్పదమేలేదు. తెలియనివారుమాత్రము వారిష్టము వచ్చినట్లుచెప్పవచ్చును. బుద్ధిమంతులు మా గణపతి చరిత్రము నాక్షేపించరు. అక్షేపించువారు గణపతి శాపములకు బద్ధులు.

ఈవివాహము సీతాకళ్యాణమునకన్న, దమయంతీ స్వయంవరములకన్న, కుష్మాణ్డీ పరిణయమునకన్న, శ్రేష్టమైనది. దీని చదువనివారికి కొన్ని శాపములను. గణపతిగారే పెట్టి యున్నారనిగాన, శాపములు తగులకుండుటకైన, దీనినందరు చదువుదురు, లేకవినిదరు గాక. ఈకాలమున సంతానైశ్వర్యాయురారోగ్యములెక్కువగాకన్న మానె, మా గణపతి శాపములు తప్పిన చాలును. (తం. అ)

మాస్వంత ప్రచురములు

పిల్లల కథలు:—

1 డం డం దేవుడు

11 పులియా! ఎలుకా!

జీమూరి వాహన చరిత్ర

కర్నూలు జిల్లా చరిత్రకథలు

తంత్ర సారపు

ఐదుశుక్రి వారద హాడు

దివిసి హాడు

బీగర హాడు

బల్లారి జిల్లా వైద్యక్షేత్రగతు

టీకాచార్యుల చరిత్ర

చిప్పగిరి విజయరాయల చరిత్ర

చేరిన హాడు

అచ్చులో నున్నది (మూడవహాస్యములు)

